

1994 r. - władze miasta pozwoliły na budowę kościoła.

14 lipca 1996 r. - wyświęcono krzyż i plac. Lipiec 1999 r. - rozpoczęła się budowa.

26 sierpnia 1999 r. - ustawiono 13 bloków fundamentu.

Październik 1999 r. - ukończono fundament.

W ciągu 4 lat wzniesiono ściany i dach.

Cała budowa trwała 11 lat, do 9 lipca 2010 r.

10 lipca 2010 r. - konsekracja świątyni przez ks. bpa. Aleksandra Kaszkiewicza 10 lipca br. ksiądz biskup Aleksander Kaszkiewicz dokonał konsekracji nowo wybudowanego kościoła pw. Świętej Rodziny w Lidzie. Jak zauważył hierarcha podczas uroczystości, jest to jedyny kościół pod takim wezwaniem w całym naszym państwie. W uroczystościach wzięło udział mnóstwo wiernych z miasta oraz licznie przybyłych gości z całej diecezji. Na wyświęceniu świątyni, oprócz wiernych i duchowieństwa, byli obecni: przedstawiciele Lidzkiego Rejonowego Komitetu Wykonawczego, Konsul Generalny RP w Grodnie wraz z pracownikami konsulatu, liczni goście z Polski.

†

Na początku uroczystości proboszcz parafii Świętej Rodziny w Lidzie ks. Józef Hańczyc przypomniał zgromadzonemu na placu przed kościołem wiernym najważniejsze daty z historii budowy świątyni. Po tej krótkiej wzmiance historycznej nastąpił uroczysty moment: ks. biskup zapukał symbolicznym kluczem do drzwi kościoła i otworzył świątynię. Drzwi boczne otworzyli pracownicy, którzy budowali kościół. Następnie ks. biskup pokropił wodą święconą ściany świątyni i zgromadzonych wiernych oraz okadził ołtarz, co oznaczało oczyszczenie świątyni. Przybyli na uroczystość wierni nie zmieścili się w nowej świątyni, i kilkaset osób modliło się na zewnątrz, prosząc w Litanii do Wszystkich Świętych, by dobry Bóg uświęcił ten kościół.

Ks. biskup Aleksander wygłosił do zgromadzonych Słowo Boże. Zwrócił uwagę na to, że wyświęcenie nowej świątyni, w której od dzisiaj zamieszka Jezus Chrystus, jest wydarzeniem bardzo wzruszającym i ważnym dla parafii, diecezji, państwa i całego Kościoła powszechnego. Hierarcha nawołał do fragmentu Ewangelii św. Jana mówiącego o obchodzeniu przez Żydów uroczystości poświęcenia świątyni. Jezus powiedział wtedy: «Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy» (J 10:27-30).

– To Jezus jest naszym dobrym pasterzem – podkreślił ks. biskup Aleksander Kaszkiewicz. – Jezus jest w nas i z nami. Jest w naszym świętym zgromadzeniu. Bo jak sam powiedział, «...gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich» (Mt 18:19). Dlatego wy wszyscy jesteście świątynią Boga. Jezus jest bramą do wiecznego zbawienia. Czeka na nas.

Pasterz diecezji zwrócił także uwagę na rolę rodziny w Kościele powszechnym: - Nasz Pan rozpoczął budowanie fundamentów kościoła w rodzinie w Nazarecie, gdzie się urodził i był posłuszny swojej Matce Maryi i przybranemu ojcu Józefowi. W rodzinie nauczył się pierwszym zasadom pobożności – modlitwie, uświęcaniu się przez pracę. Rodzice są głównymi wychowawcami swoich dzieci - zarówno w tym, co ludzkie, jak i w tym, co Boże. I ponoszą za to odpowiedzialność. Staranie się o dawanie dobrego przykładu jest ważnym zadaniem rodziców. Rodzina chrześcijańska zawsze potrafiła przekazać z pokolenia na pokolenie modlitwy proste i krótkie, łatwe do zrozumienia, które stanowią pierwszy krok do pobożności. Modlitwa jest bardzo ważna. Starajcie się, bracia i siostry, każdego dnia znaleźć czas, żeby pomodlić się razem, znaleźć czas na rozmowę z Panem. Jak pięknie, kiedy rodzina znajduje czas, żeby odmówić dziesiątek na różańcu.

Jeszcze jednym z obrzędów konsekracji kościoła jest namaszczenie krzyżem świętym ołtarza i zacheuszków – czterech wmurowanych w wewnętrzne ściany kościoła płytek z symbolicznym krzyżykiem. Ordynariusz diecezji ks. biskup Aleksander Kaszkiewicz dokonał namaszczenia, następnie zostały zapalone świece i światło elektryczne. Uroczystość upiększały śpiew i muzyka parafialnego zespołu młodzieżowego. Razem z nim wierni radośnie śpiewali pieśń dziękczynną «Chwała Bogu, wychwalajmy Pana, On radością obdaruje nas». Na zakończenie Mszy św. w tabernakulum został umieszczony Przenajświętszy Sakrament. Od teraz Jezus Chrystus na zawsze zamieszkał w tym miejscu.

Zgromadzeni wierni złożyli dla nowej świątyni w darze: od parafii w Trokielach - obraz Matki Bożej Trokielskiej, od konsulatu RP w Grodnie - ornaty, od krewnych ks. proboszcza z Polski - chorągiew Jezusa Miłosiernego, od służby liturgicznej - pateny, od kolejarzy - obraz św. Katarzyny i dary pieniężne, od III Zakonu św. Franciszka - chorągiew św. Franciszka oraz dary pieniężne od rady kościelnej.

Ks. Józef Hańczyc serdecznie podziękował wszystkim obecnym na tej doniosłej uroczystości i tym, którzy się przyczynili do budowy kościoła: księdzu biskupowi Aleksandrowi Kaszkiewiczowi - skale, na której stoi Kościół diecezji, kapłanom i siostram zakonnym, przedstawicielom Lidzkiego Rejonowego Komitetu Wykonawczego, Konsulowi Generalnemu RP w Grodnie wraz z pracownikami konsulatu, inżynierom Grodnograżdanprojektu, dyrektorom lidzkich organizacji i przedsiębiorstw, Związkowi Sybiraków i Towarzystwu Przyjaciół Grodna i Wilna z Białegostoku, budowlanym, fundatorom kościoła, księdzu wikariuszowi Jerzemu Biegańskiemu, siostram zakonnym ze Zgromadzenia Córek Maryi Niepokalanej oraz wszystkim parafianom.